ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1959

Vyhlásené: 17.06.1959 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

33

Vyhláška ministra zahraničných vecí
z 5. mája 1959
o Dohovore o vymáhaní výživného v cudzine

Dňa 20. júna 1956 sa v New Yorku podpísal Dohovor o vymáhaní výživného v cudzine.

Dohovor podľa svojho článku 14 nadobudol účinnosť tridsiatym dňom po uložení troch ratifikačných listín, t.j. 25. mája 1957.

Vláda schválila Dohovor 23. apríla 1958 a prezident republiky ho ratifikoval 8. septembra 1958. Československá prístupná listina k Dohovoru sa uložila 3. októbra 1958 u generálneho tajomníka Organizácie spojených národov.

Dohovor podľa svojho článku 14 nadobudol účinnosť pre Československú republiku tridsiaty deň po uložení prístupnej listiny, t.j. 2. novembra 1958.

Dohovorom sú okrem Československej republiky až doteraz viazané tieto štáty: Cejlón, Haity, Taliansko, Izrael, Maroko, Nórsko, Švédsko a Guatemala.

Český preklad Dohovoru sa uverejňuje v Prílohe Zbierky zákonov.**)

David v. r.

DOHOVOR o vymáhaní výživného v cudzine

Preambula

Majúc na zreteli nevyhnutnosť urýchleného riešenia humánnej otázky, ktorá vznikla z toho, že osoby odkázané na sociálnu výpomoc sú svojou výživou závislé od osôb zdržujúcich sa v cudzine,

majúc na zreteli, že prejednávanie žalôb o výživné alebo vymáhanie nárokov na ne v cudzine pôsobí veľké ťažkosti po stránke právnej i praktickej,

súc rozhodnuté vytvoriť prostriedky na riešenie takýchto otázok a na prekonanie týchto ťažkostí

Zmluvné strany sa dohodli na týchto ustanoveniach:

Článok 1
Účel Dohovoru

1. Účelom tohto Dohovoru je uľahčiť vymáhanie výživného osobe, naďalej nazývanej „navrhovateľ“, ktorá žije na území jednej zo Zmluvných strán a uplatňuje nároky voči inej osobe, naďalej nazývanej „odporca“, ktorá podlieha súdnej právomoci inej Zmluvnej strany. Tento účel sa má dosiahnuť prostredníctvom orgánov nazývaných naďalej „odosielajúce“ a „prijímajúce“ orgány.
2. Prostriedky určené v tomto Dohovore nenahradzujú, ale doplňujú všetky prostriedky, ktoré poskytuje vnútroštátne alebo medzinárodné právo.

Článok 2
Určenie orgánov

1. Každá Zmluvná strana určí v čase, keď sa uložia ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe, jeden alebo viac súdnych či správnych úradov, ktoré majú na jej území pôsobiť ako odosielajúci orgán.
2. Každá Zmluvná strana určí v čase, keď sa uložia ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe, verejný alebo súkromný orgán, ktorý má na jej území pôsobiť ako prijímajúci orgán.
3. Každá Zmluvná strana bezodkladne oznámi generálnemu tajomníkovi Spojených národov svoje opatrenia urobené podľa odseku 1 a 2 a všetky zmeny, ktoré by v tomto smere nabudúce nastali.
4. Odosielajúce a prijímajúce orgány môžu byť v priamom styku s odosielajúcimi a prijímajúcimi orgánmi ostatných Zmluvných strán.

Článok 3
Podanie žiadosti odosielajúcemu orgánu

1. Ak žije navrhovateľ na území jednej Zmluvnej strany, naďalej nazývanej „štát navrhovateľa“, a odporca je podriadený súdnej právomoci inej Zmluvnej strany, naďalej nazývanej „štát odporcu“, môže sa navrhovateľ obrátiť na odosielajúci orgán svojho štátu so žiadosťou o vymáhanie výživného od odporcu.
2. Každá Zmluvná strana bude informovať generálneho tajomníka o dokladoch, ktoré sa obvykle požadujú podľa zákona štátu prijímajúceho orgánu na preukázanie nárokov na výživné, o spôsobe, akým sa majú dôkazy predložiť a o ostatných požiadavkách, ktoré treba podľa tohto zákona splniť.
3. Žiadosť sa musí doložiť všetkými dokladmi vzťahujúcimi sa na vec, ktoré budú obsahovať v prípade potreby plnomocenstvo pre prijímajúci orgán, aby konal v mene navrhovateľa alebo určil inú osobu, ktorá by konala v mene navrhovateľa. Žiadosť má byť doložená i fotografiou navrhovateľa, a pokiaľ je to možné, fotografiou odporcu.
4. Odosielajúci orgán urobí všetky vhodné kroky na zabezpečenie toho, že sa vyhovie požiadavkám zákona štátu prijímajúceho orgánu; s výhradou ustanovení tohto zákona musí žiadosť obsahovať:

a) plné meno, adresu, dátum narodenia, občianstvo a zamestnanie navrhovateľa a meno a prípadne adresu jeho zákonného zástupcu; b) plné meno odporcu, a pokiaľ je to navrhovateľovi známe, jeho adresy za posledných päť rokov, dátum narodenia, občianstvo a zamestnanie;

c) podrobné objasnenie dôvodov a predmetu žiadosti, ako aj všetky ostatné príslušné informácie napr. o majetkových a rodinných pomeroch navrhovateľa i odporcu.

Článok 4

Zasielanie dokladov

1. Odosielajúci orgán zašle doklady prijímajúcemu orgánu odporcovho štátu, iba že by bol presvedčený, že žiadosť je nečestná.
2. Pred odoslaním takýchto dokladov presvedčí sa odosielajúci orgán, či majú riadnu formu podľa zákona štátu navrhovateľovho.
3. Odosielajúci orgán môže oznámiť prijímajúcemu orgánu svoju mienku o opodstatnenosti žiadosti a môže odporúčať, aby navrhovateľovi bola poskytnutá bezodplatná právna pomoc a aby bol oslobodený od poplatkov.

Článok 5

Zasielanie rozsudkov a ostatných súdnych spisov

1. Odosielajúci orgán zašle podľa ustanovení článku 4 na žiadosť navrhovateľa každé rozhodnutie, konečné alebo predbežné, i každé iné súdne opatrenie čo do platenia výživného, ktoré navrhovateľ dostal, kompetentnému súdu niektorej Zmluvnej strany, a ak je to nutné a možné, zápisnicu o pojednávaní, na základe ktorej sa takéto rozhodnutie vynieslo.
2. Rozhodnutia a súdne opatrenia uvedené v predchádzajúcom odseku môžu sa zaslať miesto dokladov spomenutých v článku 3 alebo na doplnenie týchto dokladov.
3. Konanie podľa článku 6 môže zahrňovať v súlade so zákonom odporcovho štátu konanie o vydaní exequatur alebo o registrácii alebo podanie novej žaloby založenej na rozhodnutí, ktoré bolo odovzdané podľa ustanovenia odseku 1.

Článok 6

Činnosť prijímajúceho orgánu

1. Prijímajúci orgán, ktorý koná v rozsahu splnomocnenia daného mu navrhovateľom, podnikne v jeho mene všetky kroky potrebné na vymáhanie výživného, včítane pokonávky a ak je to nutné, podá žalobu a povedie konanie o výživnom a podnikne potrebné kroky na vykonanie rozsudku, nariadenia alebo akéhokoľvek iného súdneho rozhodnutia týkajúceho sa platenia výživného.
2. Prijímajúci orgán bude bežne informovať odosielajúci orgán. Ak mu nebude možno vo veci konať, oznámi odosielajúcemu orgánu dôvody, ktoré tomu bránia, a vráti mu doklady.
3. Nehľadiac na akékoľvek ustanovenia tohto Dohovoru, spravujú sa všetky otázky vzniknuté v súvislosti s akoukoľvek žalobou alebo konaním zákonom odporcovho štátu a najmä medzinárodným súkromným právom tohto štátu.

Článok 7

Dožiadanie

Ak zákony obidvoch dotknutých Zmluvných strán pripúšťajú dožiadanie, bude sa postupovať podľa týchto ustanovení:

a) súd prejednávajúci žalobu o výživné môže zaslať dožiadanie o ďalšie dôkazy a doklady buď kompetentnému súdu druhej Zmluvnej strany alebo ktorémukoľvek inému úradu alebo orgánu určenému druhou Zmluvnou stranou, na území ktorej sa má dožiadanie vykonať;

b) aby sa strany mohli zúčastniť alebo byť zastúpené, je dožiadaný úrad povinný upovedomiť dotyčný prijímajúci a odosielajúci orgán, ako aj odporcu o čase a mieste, kedy a kde sa má vyžiadaný úkon konať;

c) dožiadanie sa má vykonať s najväčším urýchlením; ak sa dožiadanie nevybaví do 4 mesiacov od jeho doručenia dožadovanému úradu, oznámia sa dožadujúcemu úradu dôvody, pre ktoré nebolo dožiadanie vybavené alebo pre ktoré bolo jeho vybavenie zdržané;

d) za vybavené dožiadanie sa nebude smieť dožadovať náhrada súdnych poplatkov alebo výdavkov akéhokoľvek druhu;

e) výkon dožiadania možno odoprieť jedine:

1. ak vierohodnosť písomností nie je nepochybná;
2. ak sa Zmluvná strana, na území ktorej malo byť dožiadanie vykonané, domnieva, že by sa tým ohrozila jej zvrchovanosť alebo bezpečnosť.

Článok 8

Zmeny súdnych rozhodnutí

Ustanovenia tohto Dohovoru platia ja pre žiadosti o zmenu súdnych rozhodnutí vo veciach výživného.

Článok 9

Vyňatia a oslobodenia

1. V konaniach vedených podľa tohto Dohovoru bude sa s navrhovateľmi zaobchádzať rovnakým spôsobom a budú požívať rovnaké úľavy od platenia poplatkov a výdavkov, ako požívajú obyvatelia alebo občania štátu, kde sa konanie koná.
2. Od navrhovateľov sa nesmie požadovať, aby poskytli záruku alebo zložili peňažnú sumu alebo depozitum ako zábezpeku za trovy alebo inú zábezpeku z toho dôvodu, že sú cudzincami alebo že nie sú obyvateľmi.
3. Odosielajúce alebo prijímajúce orgány nebudú ukladať nijaké poplatky za služby preukázané podľa ustanovení tohto Dohovoru.

Článok 10

Prevod peňažných hotovostí

Zmluvné strany, podľa zákonov ktorých je obmedzený prevod hotovostí do cudziny, prednostne umožnia peňažné prevody určené na platenie výživného alebo na krytie výdavkov, ktoré vznikli z akéhokoľvek konania podľa tohto Dohovoru.

Článok 11

Ustanovenia o federatívnych štátoch

V prípade, že ide o štát federatívny alebo nejednotný, budú platiť tieto ustanovenia:

a) pokiaľ ide o články tohto Dohovoru, ktorých vykonávanie spadá pod zákonodarnú právomoc federálnych zákonodarných orgánov, bude federálna vláda viazaná v rovnakom rozsahu ako tie Zmluvné strany, ktoré nie sú štátmi federatívnymi;

b) pokiaľ ide o články tohto Dohovoru, vykonávanie ktorých spadá pod zákonodarnú právomoc čiastkových štátov, provincií alebo kantónov, ktoré nemajú podľa federálnej ústavy povinnosť robiť zákonodarné opatrenia, oznámi federálna vláda čo najskôr, s kladným odporúčaním, tieto články kompetentným orgánom čiastkových štátov, provincií alebo kantónov;

c) federatívny štát, ktorý je Zmluvnou stranou tohto Dohovoru, poskytne na žiadosť ktorejkoľvek inej Zmluvnej strany, podanú prostredníctvom generálneho tajomníka, údaje o právnej úprave a praxi federácie a jej čiastkových častí, týkajúce sa ktoréhokoľvek ustanovenia Dohovoru a ukazujúce, do akej miery boli tieto ustanovenia uskutočnené zákonnými alebo inými opatreniami.

Článok 12
Rozsah územnej platnosti

Ustanovenia tohto Dohovoru sa vzťahujú alebo budú použiteľné rovnakou mierou vo všetkých nesamostatných územiach, zvereneckých alebo ostatných územiach, za medzinárodné vzťahy ktorých je Zmluvná strana zodpovedná, iba ak by táto Zmluvná strana pri ratifikácii alebo pri prístupe k tomuto Dohovoru vyhlásila, že tento Dohovor sa nemá vzťahovať na jedno alebo viac takýchto území. Každá Zmluvná strana, ktorá urobila takéto vyhlásenie, môže kedykoľvek neskôr rozšíriť záväznosť Dohovoru i na takéto územia alebo na ktorékoľvek z nich, a to oznámením urobeným generálnemu tajomníkovi.

Článok 13
Podpis, ratifikácia a prístup

1. Tento Dohovor je otvorený na podpis do 31. decembra 1956 pre všetky členské štáty Organizácie Spojených národov, pre všetky nečlenské štáty, ktoré podpísali Stanovy Medzinárodného súdneho dvora alebo sú členmi odborných organizácií, ako aj pre všetky ostatné nečlenské štáty, ktoré boli vyzvané Hospodárskou a sociálnou radou, aby sa stali členmi Dohovoru.
2. Tento Dohovor bude ratifikovaný. Ratifikačné listiny sa uložia u generálneho tajomníka.
3. Každý štát uvedený v odseku 1 tohto článku bude môcť kedykoľvek pristúpiť k tomuto Dohovoru. Listiny o prístupe sa uložia u generálneho tajomníka.

Článok 14
Účinnosť

1. Tento Dohovor vstúpi v účinnosť 30. dňa odo dňa uloženia tretej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe podľa článku 13.
2. Pre každý štát, ktorý Dohovor ratifikuje alebo k nemu pristúpi po uložení tretej listiny o ratifikácii alebo o prístupe, vstúpi Dohovor v účinnosť 30. dňa po uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe tohto štátu.

Článok 15
Výpoveď Dohovoru

1. Každá Zmluvná strana môže tento Dohovor vypovedať oznámením generálnemu tajomníkovi. Výpoveď možno urobiť aj pre niektoré alebo pre všetky územia uvedené v článku 12.
2. Výpoveď vstúpi v účinnosť jeden rok po dni, keď oznámenie o nej dôjde generálnemu tajomníkovi s tou výnimkou, že sa nebude vzťahovať na prípady v deň účinnosti výpovede nevybavené.

Článok 16
Riešenie sporov

Ak dôjde medzi Zmluvnými stranami k sporu o výklade alebo použití tohto Dohovoru a ak tento spor nebol vyriešený iným spôsobom, predloží sa Medzinárodnému súdnemu dvoru. Spor sa predloží buď formou oznámenia špeciálnej dohody alebo formou jednostranného žalobného podania jednej zo sporových strán.

Článok 17
Výhrady

1. V prípade, že niektorý štát pri ratifikácii alebo uložení listiny o prístupe vznesie výhradu k niektorému článku tohto Dohovoru, oznámi generálny tajomník znenie výhrady všetkým štátom, ktoré sú členmi tohto Dohovoru, a ostatným štátom uvedeným v článku 13. Každá Zmluvná strana, ktorá túto výhradu neprijme, môže v čase 90 dní od oznámenia výhrady oznámiť generálnemu tajomníkovi, že výhradu neprijíma; v tomto prípade Dohovor nevstúpi v

účinnosť medzi štátom, ktorý podal námietky, a medzi štátom, ktorý urobil výhradu. Každý štát, ktorý pristúpi k Dohovoru neskôr, môže urobiť pri svojom prístupe takéto vyhlásenie.

2. Každá Zmluvná strana môže kedykoľvek odvolať prv urobenú výhradu, o čom upovedomí generálneho tajomníka.

Článok 18

Vzájomnosť

Zmluvná strana sa môže dovolávať ustanovení Dohovoru vo vzťahu k iným Zmluvným stranám len v tom rozsahu, v akom je sama Dohovorom viazaná.

Článok 19

Oznámenie generálneho tajomníka

1. Generálny tajomník bude informovať všetky členské štáty Spojených národov a nečlenské štáty uvedené v trinástom článku:
   a) o zprávach podľa článku 2 odseku 3;
   b) o informáciách, ktoré dostal podľa ustanovenia článku 3 ods. 2;
   c) o notifikáciách a vyhláseniach urobených podľa ustanovení článku 12;
   d) o podpisoch, ratifikáciách a prístupoch podľa článku 13;
   e) o dni, keď Dohovor vstúpi v účinnosť podľa článku 14 ods. 1;
   f) o výpovediach urobených podľa článku 15 ods. 1;
   g) o výhradách a vyhláseniach urobených podľa článku 17.
2. Generálny tajomník bude tiež informovať všetky Zmluvné strany o žiadostiach o revíziu a odpovediach na tieto žiadosti v zmysle článku 20.

Článok 20

Revízia

1. Každá Zmluvná strana môže kedykoľvek žiadať revíziu tohto Dohovoru notifikáciou adresovanou generálnemu tajomníkovi.
2. Generálny tajomník zašle túto notifikáciu každej Zmluvnej strane so žiadosťou, aby mu oznámila počas 4 mesiacov, či žiada zvolanie konferencie na prejednanie navrhovanej revízie.

Ak väčšina Zmluvných strán súhlasí so zvolaním konferencie, generálny tajomník ju zvolá.

Článok 21

Uloženie Dohovoru a jazyky

Originál tohto Dohovoru, ktorého texty v jazyku anglickom, čínskom, francúzskom, ruskom a španielskom sú rovnako autentické, bude uložený u generálneho tajomníka, ktorý zašle jeho overené odpisy všetkým štátom uvedených v článku 13.

**) Tu sa vyhlasuje slovenský preklad v Prílohe Zbierky zákonov na str. 26.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.